

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева _____

Датум _____

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
- Посредством Већа научних области друштвено-хуманистичких наука

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65 Закона о високом образовању)

**I - ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА**

1. Име, средње име и презиме кандидата **Михајло, Марко, Пантић**
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира **Српска књижевност, предмет**

Јужнословенска компаратистика

3. Радни однос са пуним или непуним радним временом **пуним**
4. До овог избора кандидат је био у звању **ванредног професора**
у које је први пут изабран **28. 6. 2004.**

за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет **Српска књижевност, Преглед јужнословенских књижевности**

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање **27. 6. 2009.**
2. Датум и место објављивања конкурса **25. 3. 2009. „Послови“**
3. Звање за које је расписан конкурс **редовни професор**

**III - ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања комисије **Изборно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 4. 3. 2009.**

2. Састав Комисије за припрему извештаја:

Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	---	-------------------------------------

1) **др Душан Иванић**, редовни професор, предмет Нова српска књижевност, Филолошки факултет Универзитета у Београду;

2) **др Славко Гордић**, редовни професор, ужа научна област Српска књижевност, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду;

3) **др Станиша Тутњевић**, научни саветник, Институт за књижевност и уметност;

4)

5)

3. Број пријављених кандидата на конкурс **1**

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије **не**

5. Датум стављања извештаја на увид јавности **25. 5. 2009.**

6. Начин (место) објављивања извештаја **огласна табла Факултета, интернет презентација**

Факултета

7. Приговори **није било**

IV - ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА - 24. 6. 2009. год.

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата **др Михајла Пантића** у звање **редовног професора** за **ужу научну област Српска књижевност, предмет Јужнословенска компаратистика** вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета и Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду.

**ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА**

Проф. др Слободан Грубачић

Прилози:

1 Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање; **бр. 1288/1 од 24. 6. 2009.**

2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање; **бр. 612/2 од 25. 5. 2009.**

3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;

4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62.ст.4. Закона

На основу члана 127 и 131 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 65 Закона о високом образовању, Изборно веће на седници одржаној 24. јуна 2009. године, донело је

ОДЛУКУ

Изборно веће Филолошког факултета прихвата позитиван реферат Комисије и предлаже Групацији друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да др Михајла Пантића, ванредног професора, изабере у звање редовног професора за ужу научну област Српска књижевност, предмет Јужнословенска компаратистика на Катедри за српску књижевност с јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду.

Доставити:

- Именованом-ој,
- Одсеку за опште и правне послове,
- Универзитету у Београду,
- Архиви.

ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Слободан Грубачић

САЖЕТАК
ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ
КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета:
 Ужа научна, односно уметничка област: Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика)
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Михајло Пантић
 2.

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Михајло Пантић
 - Датум и место рођења: 10. јуна 1957, Београд
 - Установа где је запослен: Филолошки факултет, Београд
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Српска књижевност

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије: Група за југословенске књижевности и општу књижевност

Основне студије:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:

Магистеријум:

- Назив установе;
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе:
 - Место и година одбране:
 - Наслов дисертације:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- Назив ус
 Филолошк
 - Место и
 завршетка:
 1981.

Магистеријум
Десимира Бл

- Назив ус
 Филолошк
 - Место и
 завршетка:
 1986.
 - Ужа науч
 уметничка
 Српска књ
 (Јужносло
 компарати

Докторат:

- Назив ус
 Филолошк

- Место и година одбране: Београд, 1998.
 - Наслов дисертације: *Српска и хрватска приповетка/новела 1918-1930.*

- Ужа научна, односно уметничка област: Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика)
- Досадашњи избори у наставна и научна звања: 1991(асистент); 1999 (доцент); 2004 (ванредни професор)

3) Објављени радови

Име и презиме: Михајло Пантић	Звање у које се бира: ред. проф.		Ужа научна, односно у Српска књижевност (Јуз)
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је једини или први аутор
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини			
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини			
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини		R62 (2x1,5)=3; R63 (2x1)=2	
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	R 52 (2x 3) =6	R 52 (6x3) =18	
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	R 65 (7x 0,5) =3,5	R 65 (12x 0,5) =6	
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу у целини			
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу у целини			
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	R 13 (13x5)= 65; R22 (5x2)=10; R23 (7x2)=14	R 13 (1x 5)=5; R 22 (5x2)=8; R23 (11x2)=22	
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је једини или први аутор
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или научног значаја			
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте		1	
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)			
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)			

Напомене: 1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или AHCI листе су радови објављени;

-----Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвно-хуманистичких наука, према табелама 1. и 2. које су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који ступају на снагу 1. октобра 2008. године.

У селективној библиографији радова, приложеној уз пријаву на конкурс, др М. Пантић је из свога обимног и разностраног опуса издвојио монографске публикације и избор студија објављених у релевантним научним часописима, у зборницима радова са научних симпозијума или у тематским зборницима друге врсте: 17 књига радова (монографије, збирке студија, чланака, критика, огледа), 9 засебних издања (антологија и књига мешовитог садржаја као што су, нпр., интервјуи).

Од датума избора у звање ванредног проф. објавио је једну монографију, две антологије, једну хрестоматију радова (у коауторству) и једну књигу разговора с писцима, уз ново, проширено издање једне монографије, те 21 студију, саопштену на међународним и националним симпозијумима или у оквирима зборника радова. Уз минималну вредност укупног коефицијента компетентности (норма за „националне науке“) за избор у звање ред. професора (26,67 поена), др Михајло Пантић је после избора у звање ванр. проф. остварио коефицијент од **64** поена - радови су објављени у едицијама угледних научних институција као што су САНУ, Матица српска, Институт за књижевност и уметност, АНУРС, Институт за славистику (Хамбург) и др.

5) – Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања:

магистарски радови (ментор): Саша Радојчић, „Антрополошки песимизам Стеријиног *Даворја*“
Јулија Мајсторовић, „Душан Ковачевић: Модели драмске илузије“;

Јелена Николић, „Модели приповедања у тетралогiji *Утонија* Павла Угринова“;

докторске дисертације (ментор): Данијела Вујисић, „Поетика приповедања Живојина Павловића“; Предраг Радоњић, „Српска стварносна проза у поетичком и књижевноисторијском контексту“.

Био је члан у петнаестак комисија за одбрану магистарских и докторских теза.

6) – Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Од избора у звање доцента М. Пантић је радио на предметима *Историја српске књижевности*, *Преглед јужнословенских књижевности (бугарска и македонска)* – по новом програму *Јужнословенска компаратистика* – и *Креативно писање* (факултативни курс, по новом програму изборни). На постдипломским студијама установио је курс *Приповедачке поетике у српској књижевности XIX и XX века*. Испољио је високу одговорност према наставним обавезама и као предавач и научник стекао високу популарност и неусмњиво поштовање студената и колега. У областима којим се бави активирао је научни рад, што потврђују магистарске и докторске тезе за које је био ментор (в. т. 5), те руковођење научним пројектима.

7) – Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Осим обављања редовне наставе и рада са студентима на свим нивоима (основнестудије, постдипломске и докторске студије у облицима менторства), др Михајло Пантић руководи научним пројектом „Српска књижевност и језик у јужнословенском контексту” под покровитељством Министарства науке Србије; учествовао је на скуповима и семинарима посвећеним унапређењу високошколске и средњошколске наставе; приређује литературу и хрестоматије које се користе у настави и раду са студентима, магистрантима и докторандима; рецензира научне радове и зборнике радова.

Напомена: На исти начин приказати кандидата под 2. и сваког следећег пријављеног кандидата

III – ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Др Михајло Пантић испуњава (и далеко превазилази) основне услове за избор у звање редовног професора универзитета: изузетан предавач у кругу дисциплина везаних за српску књижевност, односно јужнословенску компаратистику, иницијатор нових облика наставе и сарадње са студентима (установио је предмет Креативно писање), посредник између српске књижевне и универзитетске праксе и славистичких катедара у Европи, личност савремене књижевне сцене. Његов научни, истраживачки рад залази врло интензивно у област нове српске књижевности (од 18. века до наших дана), посебно њених крајем 20. в. силом покинутих јужнословенских компоненти; такође улази у тумачења најзначајнијих српских писаца, од Доситеја, Ј. Поповића Стерије, Јакова Игњатовића до наших савременика. Речено је за њега да је од оних критичара који су давали тон српској књижевној критици на крају 20. века, и да је после Скерлића толика и таква критичарска енергија међу Србима готово незабележена (П. Палавистра). Рачунајући на све компоненте научно-наставног рада др Пантића (књижевнонаучни и књижевнокритички радови, настава, учешће у стварању нових научно-наставних кадрова, деловање у научним институцијама), с највећим задовољством предлагемо Наставно-научном већу Филолошког факултета да усвоји овај извештај и да ванр. проф. др Михајла Пантића, у одговарајућој процедури, изабере у звање и на радно место редовног професора за ужу научну област Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика).

Место и датум: Београд, 25. маја 2008.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

проф. др Душан Иванић

проф. др Славко Гордић

проф. др Станиша Тутњевић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ			
ПРИМЉЕНО 25. 05. 2009.			
Орг. јед.	Бр. п.	Датумог	Вредност
	612/2		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду изабрани смо у комисију за избор у звање и на радно место кандидата који су се пријавили на конкурс за редовног професора за ужу научну област Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика), објављен у листу *Послови*, бр. 301, 25. марта 2009.

Част нам је да на основу приложене документације поднесемо

ИЗВЕШТАЈ

На објављени конкурс јавио се један кандидат, др Михајло Пантић, ванредни професор за ужу научну област Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика) на Катедри за српску књижевност. Уз пријаву је приложио биографију, библиографију и научне радове.

Биографски подаци

Михајло Пантић рођен је у Београду 10. јуна 1957. године, где је завршио основну школу, гимназију и Филолошки факултет (Група за југословенске књижевности са општом књижевношћу, 1981). Од 1982. до 1991. године радио је као научни истраживач у београдском Институту за књижевност и уметност, када прелази на Филолошки факултет, као асистент на предметима *Хрватска књижевност* и *Увод у проучавање српске књижевности*. Магистрирао је 1986. (*Поезија Десимира Благојевића*), а докторирао 1998. године (*Српска и хрватска приповетка/новела 1918-1930*). По докторирању је изабран за доцента, на предметима *Историја српске књижевности*, *Преглед јужнословенских књижевности (бугарска и македонска)* – по новом програму *Јужнословенска компаратистика* – и *Креативно писање* (факултативни курс, по новом програму изборни). За ванредног професора изабран је 2004. године. На постдипломским студијама установио је курс *Приповедачке поетике у српској књижевности XIX и XX века*.

Уређивао је *Књижевну реч*, *Књижевне новине*, *Свети Дунав*, *Александрију*, *Књижевни гласник*, *Сарајевске свеске* и био главни уредник часописа Друштва за српски језик *Свет речи*. Члан је уредништва *Летописа Матице српске* и часописа *Славјански дијалози* (Бугарска). Низ година уређивао је библиотеку „Албатрос” (име

преузето од библиотеке коју су 1921. покренули Тодор Манојловић и Станислав Винавер). Био је главни уредник едиције *Прва књига* Матице српске, а уређивао је и едицију *Пан* издавачке куће „Откровење”. Био је члан жирија за доделу најпрестижнијих српских књижевних награда (*Нинова награда*, *Змајева награда*, *Награда Стефан Митров Љубиша*, *Награда Исидора Секулић*, *Награда Милан Богдановић*, *Награда Ђорђе Јовановић*, *Награда Фонда Тодор Манојловић*, *Награда града Београда* и друге).

Прве прозне и критичке радове објавио је 1981. године; отада је у новинама, књижевним и научним периодицима изишло преко 1200 његових прилога различите жанровске припадности (дневна критика, студије, есеји, чланци, приповедачка проза). Студијске боравке имао је у Канади, Великој Британији, Чешкој, Италији, Немачкој, Аустрији, Пољској, Бугарској, Русији, Украјини, Македонији, Словенији итд. Учествовао на многобројним домаћим и страним скуповима и симпозијумима и држао предавања по позиву на универзитетима у Прагу, Брну, Берлину, Килу, Лајпцигу, Познању, Москви, Бечу, Грацу, Софији, Пловдиву, Скопљу, Тузли и другим.

Члан је СКД и ПЕН-а (где је уредник издавачке делатности). Био је председник скупштине СКД, а сада је потпредседник Српског ПЕН-а. Осим предавачким, бави се и приређивачким, уредничким и сценаристичким радом. Као аутор приповедачке прозе до сада је објавио осам књига прича, за које је добио више награда, укључујући и Андрићеву (2004). Причама је заступљен у многим антологијама у земљи и у иностранству. Радови су му превођени на двадесетак језика. Приредио је за штампу и написао предговоре или поговоре за четрдесетак књига и више тематских бројева часописа.

Добио је следеће награде: Бранкова награда (1981), Седам секретара СКОЈ-а (1985), Милан Богдановић (1985), Награда ИП „Октоих” (1993), Станислав Винавер (1994), Григорије Божовић (1994), Награда листа *Борба* за књигу године (1995), „Иво Андрић” – за есеј (1995), Ђорђе Јовановић (1999), Бранко Ћопић (2000), Микина чаша (2000), Карољ Сирмаи (2003), Андрићева награда (2004), Даница Марковић (2004), Златни Хит либер (2004), *Ramonda serbica* (2006), Мајсторско писмо – Врање (2008), Награда града Београда (2008). Живи у Београду, ожењен је и има два сина.

Преглед и мишљење о досадашњем научном и стручном раду

Основно подручје научног и књижевнокритичког интересовања Михајла Пантића је српска књижевност XIX и XX века, укључујући компаративне релације унутар јужнословенског књижевнокултурног контекста. Могу се издвојити неколике области његовог књижевнонаучног и књижевнокритичког деловања. Једна област обухвата монографије, студије и књижевноисторијске огледе (*Модернистичко приповедање, Киш*); друга критику прозе, односно интерпретације обједињене у серију под насловом *Александријски синдром I* (1987) – 4 (2003); трећа је подређена критици/тумачењу поезије (*Шум Вавилона*, 1988; *Нови прилози за савремену српску поезију*, 1994, *Свет иза света*, 2002); четврту чине критички дневници (*Puzzle 1-5; Лични азбучник писаца 1-3; Свакодневник читања*, 2004). Овде се може уврстити и антологичарски рад др М. Пантића: поред избора аутора и дела ова врста његовог рада је праћена студијама и библиографском апаратом. Међу седам јединица наведених у библиографији издваја се *Антологија српске приповетке I-III*, обухватајући ову књижевну врсту у српској књижевности од 19. до 20. века, уз предговор и белешке о ауторима.

Опредељујући се да у овом извештају укажемо само на најважније аспекте и својства плодног деловања др М. Пантића у књижевном и научном животу, задржаћемо се на његовој дисертацији *Модернистичко приповедање* (1998) и на монографији *Киш*. У првој је одабрао репрезентативне писце „јужнословенске интерлитерарне заједнице“, у оквирима истраживања српске и хрватске приповетке између 1918. и 1930. године. Суочивши се у првом поглављу с распадом југословенске државне заједнице 90-их година 20. века, посветио је велику пажњу питању српско-хрватског дела те заједнице као оном оквиру који је створио њене класике; такође је помно описао статус приповетке/новеле у два књижевностима од 1918. до 1930, њене претходнике и главне представнике (међу којима се Црњански, Крлежа, Андрић, Растко Петровић или Момчило Настасијевић). Усредсређен на естетске и поетичке чиниоце, др М. Пантић је био врло осетљив и за различито и за сродно у оквирима извесног јединства које се непрестано парцијализује и индивидуализује у класичним опусима/писцима двеју литература, у широко именованој струји књижевног модернизма.

Др М. Пантић је и у овој књизи и у више посебних студија о српској и јужнословенским књижевностима потврдио и опредељење за књижевноисторијска

изучавања, односно за дела и ауторе прошлих епоха, међу којима су средишњи писци српске књижевности и њихова репрезентатива дела (Доситеј Обрадовић, Јован Стерија Поповић, Јаков Игњатовић, Стеван Сремац, Симо Матавуљ и др.). Заинтересован махом за оно што је на поетичком плану актуелно и изазовно за савременог тумача књижевних форми и смисла књижевних творевина, успостављао је слику дела ових аутора блискију савременом читаоцу, васпитаном на модерним књижевнотеоријским поставкама и модерном књижевном изразу. У радовима о Доситеју Обрадовићу бавио се романескним хоризонтима и жанровским потенцијалима *Живота и прикљученија*, те значајем тога дела за генезу српског приповедања (2000; 2008); Ј. С. Поповићу је посветио студију која га види као претечу модерног романсијера, односно као тренутак осамосвешћења романескне приче (2007); пишући о слици града у Матавуљевим београдским причама констатоваће пуну снагу објављивања *урбоцентричне* теме у српској књижевности, у једној широко постављеној оквирној назнаци која обухвата српску књижевност од Доситејевог доба до наших времена. Сви ти радови садрже поуздане књижевноисторијске локализације, историјскопоетичке констатације и описе конкретних дела, али редовно доносе једну врсту рекапитулације историје тумачења тих дела и нов поглед на њихов смисао и структуру, подупрт перспективом савременог читаоца.

Монографија *Киш* је књига у настајању или у преобликовању: објављена први пут 1998, отада је проширивана са сваким новим издањем, до последњег (2007), које је укључило пет нових текстова (насталих између 2002. и 2007. године): поговор Пешчанику, три рада изложена на симпозијумима (Суботица, Трстеник, САНУ), предговор најлепшим причама, уз нову редакцију раније објављеног дела књиге. Киш је писац којему се др М. Пантић враћа у сталним реинтерпретацијама сопственог читања његовог дела, између студија о појединачним делима и успостављања поетике опуса, односно студије о Кишовом поетичком опусу, његовим исказима о природи властитог књижевног рада и природи књижевности, до назначивања генезе мита „Киш“, својеврсне митологизације Кишовог дела, до које је дошло не само у српској књижевности већ и „у целој јужнословенској интерлитерарној заједници“ (укључујући и Европу), истичући готово парадоксалан спој еклузивног, антипопулистичког писца и писца који је ушао у читанке, остајући при томе академска тема највишег ранга.

Михајло Пантић је објавио више књига које су по својој структури и

садржини мешовите, спој његове и туђе речи. Међу њима један круг чине антологије. Оне свог састављача потврђују као острашћеног читаоца и пробирача (како би рекао Л. Костић) српске прозе од 18. века до данас, вођеног разноликим афинитетима (српска приповетка после другог св. рата, до 1995; српске приче о риболову, најкраће српске приче, песници Дисовог пролећа). У остварењима те врсте издваја се *Антологија српске приповетке I-III* (2005), и по захвату (српска прип. 19-20. в.), и по настојању да се опише генеза ове врсте, њена диференцирања, однос према другим врстама (роман, епска песма), до закључка да је приповетка „идентификаторни облик српске књижевности“; идеје о језику и приповедању, о односу једноставних усмених облика и развијене приповетке, о месту Вука Караџића (чак и да се не сложимо око увршћивања Вукових биографских текстова у приповетке, или о издвајању П. П. Његоша као приповедача), о стабилизацији одређених модела приповедања током 19. и 20. века, до јасних критеријума избора текстова, који нису, разуме се, лишени субјективности (напротив!), уз настојање да се одаберу репрезентативни текстови и репрезентативни приповедачи, и да се досегне „селекција и хармонизација онога што је највредније“. Избор приповедака прате у свакој књизи биобиблиографски подаци о укљученим ауторима и прегнантно оцртан поетички профил њиховог новелистичког опуса, те би се могло рећи да ова антологија садржи и репрезентативне наслове једне врсте и њену могућу фрагментарну историју у 19. и 20. веку.

Друге књиге М. Пантића су маргиналије или критике о савременој српској књижевности, обједињене у *Свакодневнику читања* (2004). Књига садржи глосе о четрдесетак (српских, хрватских или европских) писаца или дела, као вид реакција на нови текст, уопштавања читалачког искуства, аутобиографске грађе. Те поетичке, критичке, биографске рефлексије/коментари, оцене дела и људи, обухватају 42 аутора (од Андрића и Албахарија преко Попе, Тишме, Ћопића или Јована Христића). Све оне потврђују велико читалачко искуство, задовољство читања колико и задовољство писања. Не само осетљивост на разлике и улоге у мноштву савремених књижевних струјања, већ оно основно што је исказао у једном чланку („Критика почива на страсти читања“), додајући одмах томе и способност селекције и вредновања. *Свакодневник читања* ће опстати као умрежена пројекција критичког става, сећања/личног искуства и описа књижевних дела, један од незаобилазних извора за познавање књижевних прилика нашег доба. Истовремено низ чланака у овој књизи прераста у сведене огледе о човеку и делу које је створио.

Међу делима мјешовите садржине налази се и књига *Писци говоре* (2007). Састављена из разговора вођених протеклих деценија, са 13 савремених српских писаца, она је изузетно сведочанство „о чему су све и како размишљали српски писци с краја прошлог и почетка новог столећа“. Такође је сведочанство о томе да је њиховом саговорнику, Михајлу Пантићу, било стало до разноликих увида у књижевне биографије и поетике: генеза дела, стваралачки процес, историјске околности, утицаји, однос према критици, идеје и форме, аутопоетички дискурс, и др. Мада је изван стандардних научних форми, ова књига ће остати важан документ за проучаваоце српске књижевности. Она такође сугерише да се научни стандарди прилагођавају новим околностима не губећи свој основни, истраживачки и откривачки, потенцијал.

Подаци о објављеним научним радовима

У селективној библиографији радова, приложеној уз пријаву на конкурс, др М. Пантић је из свога обимног и разностраног опуса издвојио монографске публикације и избор студија објављених у релевантним научним часописима, у зборницима радова са научних симпозијума или у тематским зборницима друге врсте. Из поменуте библиографије се види да је др Пантић објавио 17 књига својих радова (монографије, збирке студија, чланака, критика, огледа) и 9 засебних издања (антологија и књига мешовитог садржаја као што су, нпр., интервјуи). Од датума избора у звање ванредног професора објавио је једну монографију, две антологије, једну хрестоматију радова (у коаторству) и једну књигу разговора с писцима, те ново, проширено издање монографије која ја изишла из штампе раније; у библиографију је укључио и 21 студију, саопштenu на међународним и националним симпозијумима и објављenu у оквирима зборника радова наших и иностраних научних институција. Уз минималну вредност укупног коефицијента компетентности (норма за „националне науке“) за избор у звање ред. професора (26,67 поена), др Михајло Пантић је после избора у звање ванр. проф. остварио коефицијент од 64 поена у категоријама: R 13 (1x 5) =5; R 22 (5x2) =8; R23 (11x2) =22; R 65 (12x 0,5) =6; R 52 (6x3) =18; R62 (2x1,5) =3; R63 (2x1)=2. Тим подацима нису потребна додатна тумачења: радови су објављени у издањима угледних научних установа као што су, између осталих, САНУ, Матица српска, Филолошки факултет, Институт за књижевност и уметност, Академија наука Републике Српске, Институт за славистику (Хамбург).

Мишљење о испуњености других услова за рад утврђених законом

Рад са студентима, од 1991, у свим наставним звањима на побројаним предметима, предавања по позиву на иностраним и домаћим универзитетима, учешће на симпозијумима, уреднички и приређивачки рад, предавања страним студентима у оквиру МЦС (курсеви из историје српске књижевности), чланство и менторство у комисијама за израду мастер, магистарских и докторских дисертација, рад на месту управника Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима (2007-2009), чланство у катарским и факултетским стручним комисијама, унапређење наставе на предмету који предаје и стварање научних претпоставки за студирање тога предмета (*Бугарска књижевност – хрестоматија*, у коауторству) несумњива су препорука да се Михајло Пантић изабере у звање редовног професора.

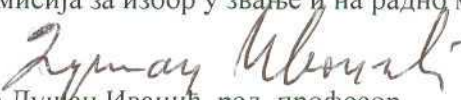
Предлог за избор у одређено звање

Др Михајло Пантић испуњава (а очигледно - и далеко превазилази) основне услове за избор у звање редовног професора универзитета: и као изузетан предавач у кругу дисциплина везаних за српску књижевност, односно јужнословенску компаратистику, и као иницијатор нових облика наставе и сарадње са студентима (установио је предмет Креативно писање), и као посредник између српске књижевне и универзитетске праксе и славистичких катедара у Европи, и као личност савремене књижевне сцене. Његов књижевноисторијски и књижевнокритички рад обухвата нову српску књижевност од 18. века до наших дана, посебно њене крајем 20. в. силом покидане јужнословенске компоненте. У свом богатом опусу он улази у тумачења најзначајнијих српских писаца, од Доситеја, Ј. Поповића Стерије, Јакова Игњатовића до готово свих најзначајнијих, али и мање значајних савремених писаца. Недавно је речено да је „од оних критичара који су давали тон српској књижевној критици на крају 20. века“, и да је после Скерлића, „толика и таква критичарска енергија међу Србима ... готово незабележена“ (Палавестра). Рачунајући на све компоненте кандидатовог научно-наставног рада (књижевнонаучни и књижевнокритички радови, настава,

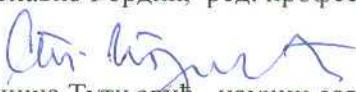
учешће у стварању нових научно-наставних кадрова посредством менторства, деловање у научним институцијама и издавачким кућама, уређивање периодичних публикација), с највећим задовољством предлажемо Наставно-научном већу Филолошког факултета да усвоји овај извештај и да ванр. проф. др Михајла Пантића, у одговарајућој процедури, изабере у звање и на радно место редовног професора за ужу научну област Српска књижевност (Јужнословенска компаратистика).

У Београду, 20. маја 2009.

Комисија за избор у звање и на радно место

др Душан Иванић, ред. професор

др Славко Гордић, ред. професор

др Станиша Тутњевић, научни саветник